

ȘCOOL'A ROMANA.

Foia pedagogica si didactica

pentru interesele institutelor de cultura si ale organelor acestora.

Edata si redigeata de

Ioanu Candrea si Basiliu Petri.

Ese odata in septemană, Vinerea. Pretiulu:
pe unu anu 5 fl., pe diumetate 2 fl. 50 cr. —
Pentru insertiuni: cate 5 cr. de sîru si timbrulu.

Sabiiu, 30. Aprile v. 1876.

Prenumeratiunile si corespondintele suntu a se
adresă la: Redactiunea „Școalei romane”
in Sabiu (Hermannstadt, Nagy-Szeben) franco.

Despre scalde.

(Fine).

Din numerulu precedentu amu vediutu, cumu ca pielea adepostesce in sene:

Antaiu: organele unuia dintre cele cinci semtiri, anume papilele tactului si capetele nervilor sensitivi, cu ajutoriulu caror'a suntemu in stare a ne procură o multime de intipuiriri relative la form'a, marimea, greutatea, soliditatea, departarea si temperatur'a corporilor. Va se dica: pielea concurge la inmultirea cunoșcientielor nôstre despre lumea esterna, scurtu: la inavutirea culturei nôstre spirituale. Cu cátu inse unu organu, că ori care altu instrumentu, este in stare mai buna, cu atâtua functiunile seau lucrările sale suntu mai perfecte, in casulu presentu: cu atatu intipuirile respective voru fi mai intuitive, mai chiare si mai complete.

A dô'a: organele de secretiune, cu deosebire ghindurile sudorifere cu porii corespondintiori, destinate a separa din sange materiele superflue si stricatióse, cari remanendu in corpul aru produce morburi pericolosa de plumani, de anima, de nervi, de stomachu, de ficatul, de rerunchi si de piele (bube, lepra, pecingine etc.), pre-candu de alta parte prin o activitate mai mare a pielei si prin o secretiune mai potentiată a materielor stricatióse se potu resuflâ seau delaturá chiar si morburi interne.

Va fi chiar aici loculu, a dica ceva si despre modulu, cumu se formează preste totu pielea. Elementele primitive, din cari se formează — precum organisme in genere (plante, animale, ómeni), asia si pielea in specia, suntu celulele, nescari besicute microscopice pline de o fluiditate cleósa, in carea se afla unu semibure si mai multe grauntia micutia. Celulele se insira la olalta, au se inchiaza intre sene, si astfelui formația partile, din cari se compune corpulu (sangele, muschii, ósale etc.) Celulele, din cari se formează pielea, se produc in partea inferioara a acesteia si suntu la inceputu rotunde. Producându-se inse pururea altele, cele noue impingu pre cele vechi in afara, aceste devinu coltiuriose si turtite, si in fine se usca si se desfacu de catra piele cu totulu. Atunci dicemu, ca pielea „se ie", se duce, se

despóia, se desfóia" etc. Celulele uscate se numescu soldisiiori. In modulu acest'a, lapandu celulele uscate si producându in laintru celule noue, pielea se innoiesce sau se regeneréza neincetatu. Cu cátu acestu procesu de regenerare va curge mai liberu, mai normalu, cu atâtua pielea va fi mai abila pentru lucrările sale.

Din tóte acestea se vede, de câta importantia este a cultivá pielea cu ingrigire, că se fia pururea in stare a-si indeplini cumu se cuvinte functiunile ei firesci.

De cultivarea pielei se tiene antaiu: curatirea ei de pulbere, uritiune, seu, sudori uscate si de soldisiiori; adó'a: intarirea pielei, că se pótă suportá mai bine influențile climatice, mai vîrtozu schimbarea temperaturiei.

In ambele privintie scaldele impreunate cu spalarea si frecarea pielei suntu unu midilociu de prim'a importantia.

Efectulu generalu alu scaldelor e urmatru: Celulele uscate seau soldisiiorii, cari se mai tienu de piele, strabatuti fiendu de umediéla, se deslipescu mai usioru, si cu departarea loru incéta si mâncajimea de piele, ce o causéza ei si necuratieniele amintite mai sus (pulberea, seulu, sudorile etc). Paturile inferioare devinu mai moi, incătu celulele noue se potu impreuná cu ele mai bine, prin ce se inaintéza regenerarea pielei. Corpulu recorindu-se pierde din caldur'a sa, carea inse érasi trebue suplinita; prin acést'a se produce in sange o circulatiune mai via si in piele o activitate mai mare, o multime de stagnari si conturbari se delatura, sangele se curatiesce si se imbunatatisce. Pielea capeta taria, energia si potere de a resistá contra influențelor climatice, scapandu totu odata de nervositate sau semtfre prea mare, de unde provinu o multime de morburi pericolosa.

Dupa temperatura scaldele se numescu:

pana la	12° R.	— de ghiaçia,
dela	12—15° R.	— forte reci
"	15—20° R.	— reci,
"	20—25° R.	— caldutie,
"	25—28° R.	— calde,
"	28° in sus	— fierbinti.

Scaldele prea reci si prea fierbinti suntu de comunu stricatióse si se nu se folosésca decât la consiliul unui medicu expertu. Pentru curatirea pielei servescu mai cu séma scaldele calde, pentru intarirea ei scaldele reci. Curatirea se face mai perfectu, déca pielea se spala cu sapunu si se fréca cu unu petecu de postavu, cu o spongia seau cu o peria; sapunulu desface necuratienele unsuróse, ceea ce ap'a simpla nu pote, frecarea le departa cu totul.

Incatu pentru scaldele reci, regul'a generala e: temperatur'a loru trebue se corespunda cu iritabilitatea pielei. Candu d. e. dupa scaldă pielea se incaldiesce de sene, atunci temperatur'a e acmodata, scald'a sanetosa; candu inse dupa scaldă sémtim'u dorere de capu si fiori, atunci scald'a a fostu prea rece. In casulu acest'a se intrebuintiamu scalde mai calde, pana vomu ajunge successive la resultatulu doritu. Torturarea cu scalde reci, candu pielea nu are atata taria, că se reageze de sene contra recelei, nu poate fi decât stricatiósa; ba pentru persoane debile, nervóse si serace de sange scaldele reci suntu veninu omoritoriu, pre candu scaldele calde le suntu forte folositórie.

Regule generale pentru scaldatu suntu: Se nu ne scaldam, candu nu ne sémtim'u bine, nici indata dupa unu lucru greu si obositoriu, si nici delocu dupa mancare cu stomachulu plinu. Tempulu celu mai potrivit e demâneti'a si sér'a pe nemancate. La scaldă se mérge mu incetu, că se nu asudamu, ér' asudandu totusi, se nu ne desbracamu de totu, pana nu ne-amu recorit u deajunsu; de alta parte érasi se nu ne recorim preatare, că se potemu opune apei unu anumitu gradu de caldura propria. In ainte de a ne bagá in apa, se ne udàmu puçinu capulu, témplele si pieptulu, se ne bagam seau se fugim iute in apa si se ne cufundam indata pana preste capu. In scaldă se nu stamu in locu, ci se ne miscàmu, mai bine: se innotam. In tempulu scaldei se ne cufundam de repetite ori, mai cu séma candu e sóre si caldura mare. Cu cátu ap'a e mai rece, cu cátu suntemu mai slabii si cu cátu facem u mai puçina miscare, cu atâtu scald'a are se fia mai scurta. In data ce sémtim'u fiori neplacute seau chiar dorere de capu, se esim'u numai decât din apa, se ne imbracamu iute si se facem u puçina preamblare moderata. Cine dupa scaldă nu se sénte mai usioru, mai vioiu si mai activu, ci din contra mai greu, mai friguros si cu doreri seau ametieli de capu, acela au ca s'a scaldatu prea multu, au ca nu si-a recorit u deajunsu capulu, au ca scald'a a fostu prea rece, au ca nu e destulu de tare pentru scalde reci.

Copii dela nascere si pana in etate de 4 au 5 ani suntu a se scaldá numai caldu si puçinu. Scaldusiele se aiba la inceputu o temperatura de 28° R, carea apoi succesive se se reduca. pana la 20° R.

Cari suntu detorintiele invetiatoriului faça de scolarii sei cu privire la scalde? Sosindu tempulu scaldatului, adeca incaldiindu-se ap'a pana la 15° R, invetiatoriului — departe de a oprí, — mai vîrtosu va

indemná pre scolari a se scaldá cu totu deadinsulu, aratandu-le in modu poporalu folosulu celu mare alu scaldeloru, impartasindu-le regulele dietetice si de bunacuvintia, cari se le observeze scaldandu-se, si in fine descoperindu-le totu odata si periculele, ce li-se potu intemplá din neprecepere au din sburdatiune (d. e. „a dá apa“ seau adeca a se cufundá unii pre altii cu capulu in apa; a sarí de sus in apa, fora a o cunósc, candu li-se poate intemplá se se lovésca de pari au de pietri ascutite, au se se implânte in molulu din fundulu apei etc. (A se vedé pies'a 49 „Copilul la scaldă“ din Abcdariulu de Petri, editiunea noua, carea tocma are de scopu a face pre scolari atenti la atari pericule). — In fine invetiatoriului nu va uitá nici de ceialalti ómeni din comuna, si — aducându-si aminte de ceea ce scriu in privint'a acést'a strainii despre noi, i va indemná ir totu modulu si la tota ocasiunea a se folosi cu deadinsulu de acestu daru alu lui D-dieu, adeca de apa, in insusi interesulu loru propriu. Unde din lips'a de apa curgatória scaldatulu e cu nepotintia, acolo intra la midilocu spalarea trupului cu apa din fôntana; in casulu acest'a inse spre a incungurá recirile periculóse se nu-se ude din capulu locului totu trupulu, ci se se spele si indata se se sterga fiacare parte de sene: antaiu capulu, apoi pieptulu si in fine estremitatile. De altmintrea cine iubisce curatienia, va aflá ori si unde vre unu „modru“ de a o practisá. Chiar si numai frecarile uscate ale pielei — inca suntu unu midilocu forte bunu de a curati si intarí pielea.

S'ar poté inse intemplá, că scaldandu-ne (seau altu cumu) se ne recim u tare. Midilocul celu mai bunu spre a preveni urmarile periculóse ale acestei reciri, este a provocá catu se poate mai ingraba dupa recire o asudare abundanta. Spre acestu scopu trebue se ne punemu in patu, se bemu de ajunsu apa seau tea fierbinté (de flori de socu, de flori de teiu etc.) si se ne acoperim bine pana la gura.

Inca ceva despre botanica.

I.

Domni redactori! In interesantulu articlu, publicatu in nr. 13 alu „Scólei romane“, intitulatu „despre botanica in scól'a poporalu“ intre altele se afla urmatoriu pasagiu: „La puçini invetatori se afla interesu viu si placere adeverata pentru propunerea botanicei, ba pre multi i cuprindu fiori si numai cugetandu-se la órele de botanica“; apoi mai departe la intrebarea, ca de unde provine acesta antipatía, se respunde aducându-se de motivu: „propunerea cea falsa si nemetodica“... Observatiunile citate involvă unu mare adeveru, ce mic'a-mi esperintia pre acestu terenu vi-l'aru poté ilustrá cu multe date. Dar acesta antipatía, neplacere si acestu metodu falsu nu se restringe numai la botanica, ci la zoologia, mineralogia si fisica, cu unu cuvîntu faça de toate disciplinele scientieloru naturale. Dupa mine acest'a este unu defectu piramidalu in scóele nostre, pentru ca con-

formu tempului si necesitatiloru nóstre de viétia, chiar' aceste scientie aru trebuí mai multu apreciate si mai bine tractate. La noi e prea multu catechismu si istoria bíblica si prea puçina botanica, zoologia etc. precandu ar trebuí se fia contrariulu.

Cumu ca o considerare mai mare a scientieloru naturale chiar' in scólele poporale ne-aru prestá mai mari folósa de viétia, decâtua atâte catechese, ne potemu convinge din istori'a desvoltarei culturale a toturoru popóraloru mai culte. Se ne intrebamu d. e. de ce starea materiala, industriala, comerciala etc. a Franciei si a Angliei este proverbiala? De ce Franci'a dupa catastrofele cele mai funeste, ce le suferí in 1870, a fostu in stare in fórtă scurtu témputu a acoperí prin suscieri — nu 5 miliarde, precum se cerea, dar' la 50 miliarde? De ce dupa atâte pierderi si sacrificia fabulósa Franci'a totu se afla in starea cea mai favorabila; industri'a si comerciulu Franciei e celu mai latitu; agronomi'a si tótá economi'a este cea mai inflorita, si finantiele statului mai favoritórie chiar' si decâtua ale Prusiei, care a inghitit miliardele? Analisându si cautându dupa motoriulu adeveratu alu acestui progresu eminentu, vomu aflá, că in ultim'a analisa se baséza pre imbraçiosiareea caldurósa a scientieloru reale, pre studiarea si aplecarea acestora la viéti'a de tóte dilele. Este adeveratu, ca progresulu spiritualu a contribuitu si contribuesce multu la progresarea unui poporu, inse scrutându pana in fundu ne convingemu, ca acést'a se conditionéza prin o stare materiala buna, ér' calea cea mai secura de a poté ajunge la acésta stare materiala, este imbraçiosiareea, studiarea si aplecarea rationala a toturoru scientieloru reale in viéti'a practica.

Deterinti'a toturoru celoru ce se intereséza de progresulu scóleloru este dar', de a lucrá la efectuirea unoru reforme, in urm'a carora scientiele reale in genere se fia mai bine apreciate si tractate in modu mai practicu, specialu cele naturale.

Ne plangemu, ca invetiatorii nostri din scólele poporale nu au iubire catra scientiele naturale si nu au metodu. Constatându acestu faptu tristu, nu ni este permisu a stá in locu, cí trebuiesce se ne silimu a emendá acestu defectu. Spre acestu scopu se mergemu cu analis'a mai departe. Se ne intrebamu mai antanu, ca de unde provine antipatía si metodulu falsu alu invetiatoriloru poporali? Voindu a respunde la acésta intrebare vomu trebuí se constatamu cu dorere, că la unii invetatori vomu aflá reulu si vin'a in ei insi-si; inse pre cei mai multi vomu fi siliti ai eliberá de acésta invinuire si a-o ascrie in prim'a linia defecteloru, ce se afla la insesi scólele de pregatire, adeca la preparandiele nóstre.

Cumu potemu pretinde dela invetiatori se aiba iubire de scientiele naturale si metodu bunu in propunere, déca acésta iubire nu li-se stirnesce si desvólta in preparandia, si precandu ei suntu lipsiti de ocasiunea de a vedé acolo practisandu-se unu metodu mai corespundietoriu, mai intuitivu, precum si de ocasiunea de a poté face studia in cabinete naturale si excursiuni in natura?

Si cumu amu poté pretinde dela invetiatorii din scólele satesci se propuna intuitive, neavendu la dispusetiune colectiuni seu cabinete naturale si fiscale, ori cátu de micutie, neavendu gradina botanica, museu technologicu etc. cari tóte suntu nedispensabile pentru o instructiune practica si folositória? Si cumu potemu asceptá, că unu invetiatoriu din scólele satesci se organizéze tóte aceste, chiar' numai in miniatura, candu densulu nice idee nu are de ele, ma pote nice nu le-a auditu de nume?! Cumu potemu pretinde dela unu atare invetiatoriu se mérga cu plant'a in scóla, ací se o descrie si se arate scolariloru tóte partile aceleia, candu acést'a nu s'a facutu nice cu densulu in scóla de preparare?! Pretindiendo aceste amu face nedreptate invetiatoriloru. Cá se potemu face aceste pretensiuni, este de lipsa se li dàmu mai antaiu o instructiune corespundietória, se-i preparamu bine in acestu intielesu, se-i familiarisam cátu de bine cu aceste scientie inca in scólele preparandiale.

Voindu a vindecá reulu, voindu a stirpí antipatía invetiatoriloru façia de scientiele naturale si in specia façia de botanica, si a sedí in loculu ei iubirea si plăcerea; si voindu a-i familiarisá cu unu metodu mai bunu de propunere, este dara de lipsa se ne intorcemu la institutele preparandiale. Ací trebuiesce mai antaiu se emendamu reulu; pre aceste se le reformamu asiá, cátu scientiele naturale se se tractéze precum merita si precum le reclama tempulu si interesale nóstre, pentruca numai din o scóla buna se potu capetá discipuli buni, si numai din o preparandia buna potemu capetá invetatori buni pentru scólele satesci.

Dela o preparandia buna eu asceptu se posiéda cabinetu naturalu, fisicalu, museu technologicu, gradina pomologica, gradina botanica, in care se fia cu deosebire representate plantele folositorie, precum cerealele, legumele, representantii cei mai instructivi din fia-care familia, asemenee plantele veninóse etc. Aflandu-se aceste la preparandia, candidatiu au ocasiune de a se familiarisá cu scientiele naturale, de a-le iubí, si in fine de a-si luá de modelu tóte argumentele si a face si densii asemenee la scólele loru — baremu in miniatura. —

Lasu la apregiarea d-vóstre, domni redactori, déca preparandiele nóstre corespundu acestorui cerintie. Eu inse, dupa cunoscientiele mele castigate despre starea loru, nu credu.*⁾ Inse nu numai ale nóstre cele cu

*⁾ Cam asia scimu si noi. Mai multu: nici chiar in cele curat u metodice preparandiele nóstre nu suntu — tóte — la inaltaimea chiamarei loru. In privint'a acést'a ni-se impartasiesce dintr'o parte demna de tóta credinti'a urmatoriulu casu fórtă interesant: »Comun'a X cu aprópe 2000 suflete avea edificiu scolasticu corespundietoriu si fundatiune scolastica sistemisata; invetiatoriulu inse erá »omu de lumea vechia«, carele fiendu de profesioni cantor si — economu, priviá scóla numai de o »vaca cu lapte«. Cu tóte acestea in ochii organelor scolastice din locu scóla »stá« bine. Alt-mintrea inse cugetá reverendisimulu inspectoriu scolasticu tractualu, carele ar fi dorit, că o comuna că X se aiba unu invetiatoru mai evalificat. Ne vrendu inse a delaturá simplu pre vechiulu invetiatoriu, 'lu provocă a se supune esamenului de evalificatiune la

caracteru confesionalu nu corespundu acestoru cerintie, dar' chiar' nice cele de statu, si dintre aceste nice modelulu institutelor preparandiale din Transilvania — precum 'lu numescu Ungurii — adeca celu din Clusiu, carele altcumu, in alte privintie, este binisioru adjustatu si provediutu cu unu choru didacticu mai cátu unu gimnasiu.

Inse conditiunea cardinala, cu care culminează buna-tatea veri-carui institutu si prin urmare si unu institutu preparandialu, este aplecarea de profesori speciali, si cu deosebire cei din scientiele naturale. Nemicu mai nenaturalu si mai nerationalu, decât de a aplecă de profesori in scientiele naturale ómeni, cari in vietia cu ori ce s'au ocupatu, numai cu aceste scientie nu. Acésta eróre piramidală am observat a-se face si pre la institutele nóstre media, spre cea mai mare dauna a inventiamentului. Este adeveru constatatu, ca déca profesorele nu este initiatu bine in studiulu seu, dieu nice nu-lu pote propune in modu corespondietorii, dupa cumu s'ar acceptá, ci éca 'si platésee urechi'a. Unu profesore, ce nu-si scie studiulu (inventiarea unui manualu si propunerea dupa acest'a, tienendu-se de densulu că órbulu de gardu, eu nu o tienu de scientia), dieu nu pote avé nice iubire spre elu, apoi cumu ar poté acceptá, că discipulii sei se iubésca si se aiba placere la o scientia, pre care insusi profesorele nu-o iubesc!!

Reasumezu. Inventiatorii satesci voru avé iubire si placere spre botanica si o-voru propune bine, incátu se descepte dragoste si interesu viu si in prunci, folosindu-se de unu metodu corespondietorii, déca densii voru fi bine pregatiti in acésta directiune din preparandia. Preparandiele la róndulu loru voru produce astfeliu de inventatori, déca voru fi provediute cu profesori speciali (intielegu ací bine initiatu in scientiele naturale), precum si dotate cu cabinete naturale si gradine botanice.

Facându-se aceste, scólele nóstre aru luá unu sboru mare in directiunea scientielor naturale, amu vedé din dí in dí familiarisându-se tinerimea cu ele, si de aci indemnându-se la toti ramii de industria, comerciu, la scientiele politehnice, silvanale, agronomice etc. si de aici inaintându bunastarea materiala a natiunei, care este fundamentulu civilisatiunei; pentru ca o natiune seraca materialmente progreséza fórte greu si spiritualmente.

Factorii competenti de a lucrá la reformarea si imbanatatírea preparandielor nóstre suntu archiepiscopii si episcopii cu consistóriale si cu sinódele loru (se intie-

preparandi'a confesiunala concernenta, credindu astfeliu, ca respectivulu nu se va supune esamenului, au supunendu-se va — cadé. Intr'o buna dí inse vechiulu inventiatoriu 'si pune merinde in straitia si o apuca la esamenu. Dupa vre-o cate-va dile se prezenteza inaintea inspectorului scolastecu tractualu si produce unu testimoniu — eminentu. — Altu casu: Unu teneru absolvi la o alta preparandia cursulu de doi ani cu eminentia, si participandu indata dupa aceea la o conferintia de inventiatori, unde se tracta si despre metodus istoriei in scól'a poporala, marturisi, ca acumu aude pentru prim'a data vorbindu-se de »biografie istorice« si de »metodu biograficu«. Institutu pedagogicu, fora pedagogia! *Lucus a non lucendo.*

Red.

lege pre acolo, preunde se afla si sinóde), carora mi-am luat u permisiunea de a li trage atentiuinea prin aceste observari fugitive. Altcumu speru a mai reveni la acestu obiectu, carele — dupa mine — este de o importanta vitala-nationala.

Dr. A. P. Alessi.

Cucosieii ordinari

(*Primula officinalis*).

O lectiune din botanica.

Invetiatoriulu se provede inca din presér'a lectiunei cu mai multe exemplaria de cucosiei; sapându-i inse i lasa cu pamant la radecina, că se nu-se vestediesca pana a dòu'a dí. Apoi că se nu órbece la propunere, 'si precúgeta bine materi'a, procesulu si form'a inventiamentului, seau adeca se intréba: **ce se propunu** despre cucosiei? in care **ordine?** si **cumu se espunu** materi'a cutare, că scolarii se o pótá cuprinde mai bine? In fine 'si compune urmatóri'a:

I. Descriere:

1. *Numele.* Cucosieii se numescu si primule, pentru ca se tienu de primele flori ale primaverei.

2. *Partile.* Cucosieii au radecina, foi seau frunze, cotoru, flori si fructe. Radecin'a stà din o radecina principala si din mai multe radecine firóse; radecin'a principala e scurta si grósa, la capetu că ratezata, ér radecinele firóse suntu lungi si subtiri. Cu ajutoriulu radecinelor plant'a se tiene in pamant si suge nutrementu din elu. — Foile esu deadreptulu din radecina si suntu codate, ovale, sbércite, peróse, cu margine dintiate si ingurzite. — Cotorulu cresce din radecina printre frunze, are o inaltimé de 10—20 cm. si este cilindricu, subtire si fora frunze. — Florile se desvóltă in vêrfulu cotorului, au stiluri seau coditie lungi si forméza o umbréla. La fiacare flóre destingemu caliciulu, corol'a, staminele si pistilulu. Caliciulu e verde si se compune din o unica fóia (numita se pale), semenandu astfeliu cu o punga seau tieve, carea inse la vêrfu se desparte in 5 dinti. Corol'a e galbina, constà că si caliciulu din o singura fóia (numita petala), are la vêrfu 5 crestaturi si in fundu 5 pete galbine — rosie. Staminele — 5 la numeru — suntu crescute de corola. Pistilulu este in midiloculu stamineloru si stà din 3 parti; partea inferiora mai imflata se numesc oariu, fiindu ca intr'insulu se afla óuale, din cari se nasce seméntia; dela ouariu in sus se intinde stilulu, ér in vêrfulu stilului se afla stigm'a.

— Fructulu se forméza in ouariu si este o capsula ovala, carea fiindu cópta se desface la vêrfu in 5 parti ascu-tite; atunci sémbarii de seméntia cadu din ea si produc plante noué.

3. *Viéti'a.* Cucosieii cresc prin fenatie si pe la marginile padurilor, si inflorescu in Aprile si Maiu.

4. *Folosulu.* Foile tinere suntu bune de salata, florile se folosesc de tea pentru asudare, ér albinele sugu miere din ele.

5. *Speciele.* Suntu mai multe specie de primule. Cea descrisa se numesc ordinaria, pentru ca e cea

mai comună, sau și oficială, fiind că se folosesc de medicina. Urechi'a ursului, carea se cultivă în gradini, nu este alta, decât o primulă, și adesea primulă auricula. Sunt primulele din cotorul (primula acaulis), altele din mirosu (primula elatior). Totu primulele sunt buruiene perenale.

II. Tractarea practica. „Prinților, aici vă am adus o floricea frumoasă în mai multe exemplare, că se o potrivi cu totii mai de aproape. Impartiesc N. exemplarele aceste între elevi (investigatorul are sănătatea de a le da). Cine din voi cunoște deja florile aceste? Cum se numește ele? Asia este, cu cosie (*). (Se scrie pe tablă). Pe aerul să fie mai dicu și ciobotica cucului (**). Etc. Pre totindenea înse, și mai cu seamă în carti, se numesc primule, pentru că se tineră de primele sănătăți ale primăverii. Numiți alte flori, care înfloresc primăvara de timpuriu sau de vreme! (Ghioceii = galanthus nivalis, podbealul, papadă = Leontodon taraxacum etc.).

Cum se numesc cucosieii în carti? Pentru ce se numesc primule? Despre ce am vorbit până aici? Că se nu uitam, vom scrie pe tablă:

1. *Numele.* Se nu uitam mai deaproape la floricea acăstă, că se o cunoștem sănătatea bună. Mai antai de tot să observăm, că primulă are mai multe părți. Se vedem, ce părți are și cum sunt ele. Despre ce vom vorbi acum? Se scriem și acăstă:

2. *Partile.* Partea acăstă este cu pamant; pentru ce ore? Cum se numesc partea cu pamant? Aici am spălat radacină unei primule; are ea o singură radăcină, sau mai multe? Sunt ele asemenea de grăsime? Câte radăcini sunt grăsime? câte subțiri? Radacină cea grăsime se numesc radăcina principala sau de capătă (se scrie pe tablă); radăcinele subțiri, pentru că seamă cu nesecitate, se numesc radăcini firioase (se scrie). Cum se numește radăcina principala? Asemenea cu radăcinele firioase în privința lungimii! Ce văd despre ea? Cum se numește capătul? Cum este asiadată preste totu radăcina principala? Cum sunt înse radăcinele firioase? Ce se intenționează cu plantă indată, de către rămpemă din radăcina? pentru ce? Spre ce servesc asiadării plantelor radăcina? (se desvăluie: stare, nutremantă). Am inceput să vorbesc despre părțile primulei; despre care parte am vorbit până acum? Din ce stă radăcina primulei? Cum se numește radăcina principala? Cum sunt redăcinele firioase? Spre ce servesc redăcinele? Se ne însemnăm partea, despre care am vorbită de la:

a) Radăcina.

Cum se numesc părțile aceste (aratandu foile)? Unde se află foile la meru? De unde cresc înse foile la primulă? Uități-vă la o foie mai de aproape! Cum se numesc partea acăstă (aratandu cădă)? Nu totu foile au cădă (exemplu). Foile cu cădă se numesc co-

date. Cum suntu asiadării foile primulei? Partea acăstă se numește latulu foiei. Latulu foiei este în formă unui ou; pentru aceea dicem, că foia este ovală. Cum se numește foia, pentru că are crete că pielea unui omu betranu (subercita)? Si pentru că are peri? (perosa). Cum suntu marginile, pentru că au dinti? (dintiate). Si fiindu-ca-su sufulcate în sus? (ingurzite). Asiadării încă odată: de unde cresc foile? cum suntu preste totu foile?

Despre care parte am vorbit până acum? Vom scrie deci:

b) Foile sau frunzele.

Cum se numește partea acăstă (aratandu cotorul)? De unde cresc cotorul? Unde suntu foile? Cătu de lungă este cotorul? Cum se numește după grosime? (subțire). Si după formă? Suntu frunze pe elu? Despre ce am vorbit până acum? De unde cresc cotorul? Cum este elu? Se ne însemnăm și partea acăstă:

c) Cotorul.

Ce vedem în vîrfu cotorului? Aceste suntu florile. Ele sunt totu dintr-un punct impregnat cotorului că cordele unui umbrelă; pentru aceea dicem, că ele formează o umbrelă. Coditele florilor se numesc stiluri. Care codite suntu mai lungi: ale folilor, sau ale florilor? Se vedem până acum, ce părți sunt florale. (Investigatorul smulge carnea sau partea colorată). Aceasta parte verde se numește petală sau caliciu; pentru ce ore? Din căte părți stă caliciul? Cu ce seamă elu? (punga, tieve). Cum se numește vîrfu? (despartit în 5 dinti). La alte flori caliciul stă din mai multe foi, precumă vom vedea mai târziu. (Scolarii din clasa superioară să vorbească însemnată, că foile caliciului se numesc sepale). — Partea acăstă colorată se numește corola. Ce coloare sunt corola primulei? Din căte părți stă corola? Cum se numește vîrfu? Uități-vă în fundul ei! Ce vedem acolo? (5 pete galbene-rosii). Cum se numește corola la mirosu? Însemnată: în locu de mirosu se dă și odorul. — În corola se mai vedea 5 pete subțiri; aceste se numesc stamine, și suntu crescute din corola. În mijlocul între stamine stă altă firă; această se numește pistilul. Partea sa din diosu, mai înflată — éa acăstă! — se numește ouărie, pentru că în elu se află ouăle, din care se naște semința. Delă ouărie în sus se intinde stilul, (se arată) este nodul acestă din vîrfu stilului se numește stigma. Va se dă, floră are următoarele părți: acestă este stilul sau codita; acestă este caliciul; acestă este corola; aceste suntu staminele; și acestă este pistilul cu ouăriul, stilul și stigma. Că se tienem minte, despre ce am vorbit până acum, vom scrie:

d) Flora.

Ecă aici am adus o primulă din anul trecut, copată. Vedem bătrâna acăstă în formă unui ou și fructul primulei; la vîrfu este crepată în 5 părți ascuțite că dintii; în mijloc — éa este desfacută de totu — se află semințele de semință, care de către ajungă în pământ

*) Vedi botanică de Pokorný, pag. 92!

**) Botanică de Dem. Brandza, pag. 174.

bunu, producă și primule că acestea. Fructul acestă se desvăluță în ouariu.

Despre ce amu vorbitu acumu? Spuneti-mi totu, ce sciti despre fruct? Se ne însemnamu:

e) **Fructul.**

Priviti la tablă! Despre ce amu vorbitu antaiu? (despre aume). Dupa aceea? (despre parti). Cari suntu partile primulei?

In modulu acestă se desvăluță si punctele următoare: viéti'a, folosulu si speciele, cari nu facu nici o greutate.

In fine: reproducerea celoru invetiate despre primule, si inca:

a) Verbalu: Care dintre voi va fi in stare, a-mi spune inca odata intr'un'a, ce amu invetiatu despre primule? Antaiu se incérca scolarii cei mai buni, dupa aceea cei mai debili; ajutare prin intrebări — formulare precisa.

b) In scrisu: Ce mi-ati spusu acumu despre primule cu gur'a, se puneti acasa pe chartia si se-mi aratati in óra viitoră!

Revisiune — corectura — repetitiune!

Aici e gipsuitu.

(Piesa de lectura din unu legendaru — inca manuscriptu — compusu pentru scólele poporale de Basiliu Petri).

Beniamin Franklin folosi compatriotilor sei din Americ'a de nordu nunumai că barbatu de statu, ci se nevoi in totu modulu a le fi de folosu si că agricultoru prin exemplulu seu. Elu intrebuintă la economia intre altele si gipsulu si prin midiloculu acestă capătă trifoiu cu multu mai frumosu decât vecinii sei. Acești'a inse nu voiau se crădea, ca caus'a trifoiului frumosu ar fi gipsuirea. Franklin se superă de acăstă, si dintru 'ntaiu cugetă intru sene: „Déca nu credeti, lasati-ve trifoiulu negipsuitu!“ Prese iérna inse se socotí altmintrea, si in primavér'a urmatória 'si alese unu locu langa drumulu de tiéra, si dupa ce-lu semenă cu trifoiu, presară preste elu cu gipsu in litere câtu omenii de mari trei cuvinte: „**Aici e gipsuitu**“. Altcumu pamentulu remase negipsuitu. Trecundu mai tardfu ómenii pre langa locu, observara in trifoiu figuri grase si negre că pén'a corbului; in urma incepura a literisá si éca cetira cuvintele: „**Aici e gipsuitu**“. Acumu toti grabira la loculu lui Franklin, vediura si cetira. Se intielege de sene, ca acumu invetiatu' se prinse.

Proiectu de regulamentu

pentru scólele poporale si normale gr. or. din archidiocesa (elaboratu in urm'a conclusului sinodului archidiocesanu din 16 Aprile 1875. Nr. 55).

Capu 1.

Dispositiuni generale.

§. 1. Scopulu invetiamentului in genere e de a perfectiona pre omu, desvoltandu-i tóte facultatile spiri-

tuale si inzestrându-lu cu bunele moravuri, pentru a face dintr'insulu unu membru folositoriu alu societatiei, in care traieste.

§. 2. Invetiamentulu preste totu e obligatoriu pentru ori-ce individu de ambele secse, dela alu sieseala pâna la alu cincisprediecelea anu alu vietiei.

§. 3. In tóte scólele romane de confesiunea ortodoxa-resaraténa invetiamentulu e pusu sub suprem'a autoritate a bisericei autonome romane ortodoxe-resaratene.

§. 4. Cu tóte acestea autonomia bisericei nu exclude nici decum dreptulu de suprema inspectiune, ce compete statului pe basea legei de instructiune publica din an. 1868 si intre marginile acelei legi.

Capu 2.

Divisiunea invetiamentului.

§. 5. Invetiamentulu se imparte in primariu si secundariu.

§. 6. Sfer'a invetiamentului primariu nu se estinde decât asupr'a cunoștiinelor elementarie si practice din diferitele sciintie; elu se occupa mai alesu cu religiunea, cu cetirea, scrierea si cu calcululu elementariu si practicu.

§. 7. Invetiamentulu secundariu tientesce la o cultura generala superioara, cu deosebire prin studiulu limbelor si literaturelor clasice si pregatesce pre elevi pentru studiulu la universitatii.

Capu 3.

Educatiunea.

§. 8. Mâna in mâna cu invetiamentulu trebuie se mérga si educatiunea omului. Atâtul pe tempulu invetiamentului primariu, câtu si pe tempulu invetiamentului secundariu trebuie sa se pörte o deosebita grigia pentru bun'a crescere a individelor supusi invetiamentului.

§. 9. Scopulu educatiunei este de a deprinde pre omu cu bunele moravuri si de a-lu face capabilu a trai in societate cu semenii sei.

§. 10. Educatiunea se efectuează sau prin exemple invederate din viéti'a practica si prin instructiunea morală, sau prin disciplin'a scolara.

Capu 4.

Institutele de invetiamentu.

§. 11. Institutele pentru invetiamentulu primariu suntu scólele poporale (primare) de 1, de 2, de 3 si de 4 clase, atâtul pentru baiati, câtu si pentru fetitie. Scólele de 4 clase se numesc si scóle normale.

§. 12. Institutele pentru invetiamentulu secundariu suntu gimnasiale, scólele reale, precum si cele de fete, care trecu preste 4 clase.

Capu 5.

Invetiamentulu primariu.

§. 13. Scopulu invetiamentului primariu este de a dà tinerimei de ambele secse o educatiune morală-religioasă, de a-i desvoltă facultatile spirituale si de ai inlesni perfectionarea mai departe in viétia si de ai

pune temeiulu la formarea de ómeni harnici si folositorii societatiei.

§. 14. Totu invetiamentului primariu apartinu si scóelele de repetitiune, precum si cursurile de adulti.

Capu 6.

Obligatiunea frecventarei in scóele poporale.

§. 15. Parintii si tutorii copiilor de confesiunea ortodoxa-resaraténa, precum si toti acei individi, sub a caroru ingrigire s'aru aflá invetiacei si servitori netrecuti preste anii de scóla, suntu obligati a trame pre copii si pupilii loru, si pre toti pruncii aflatori sub a loru ingrigire, la scól'a poporala din locu, la cursurile de adulti si la scól'a de repetitiune dela alu 6-lea pâna la alu 12-lea, respective la alu 15-lea anu alu vietiei.

§. 16. Déca tatalu seau tutorulu seau respectivulu ingrigatoriu aru retiené pre elevi dela frecventarea scólei, atunci acelui'a mai antâiu se i se faca o admonitione seriosa. Déca respectivulu nici in urm'a admonitionei facute nu-si implinesce detori'a, atunci se pedepsesce pentru primulu casu cu 50 cr. v. a., pentru alu doilea cu 1 fl., pentru alu treilea cu 2 fl., pentru alu patrulea casu cu 4 fl. in favórea fondurilor scolastice. Cându nici aceste pedepse nu s'aru dovedí eficace, atunci prin intrevenirea mai inaltelor autoritatii scolare elevulu impiedecatu de a frecventá scól'a, se pote pune sub tutel'a altu-cuiva.

§. 17. Casurile, in care nefrecventarea se pote scusá, suntu cele admise in respectivele ordinatiuni ale ministeriului instructiunei publice.

§. 18. Copii cu morburi trupesci seau spirituale se potu scutí de frecventare pre tempu mai scurtu séu mai indelungatu. Scutirea se face din partea autoritatilor locale pre basea unui atestatu dela mediculu locului.

§. 19. Copii cu bôle contagiose seau bolnavi la minte si prin urmare necapabili de invetiatura, se voru eschide din ori-ce scóla locala publica.

§. 20. Se dà vóia parintilor a instruí pre copii loru acasa seau in alte scóle fia publice ori private; acést'a o voru aduce parintii la cunoscintia autoritatiei scolare din locu printr'unu atestatu netimbratu. Autoritatile scolare din locu voru portá de grige, că astfeliu de copii se se instruésca in tóte obiectele aceleia, care se predau si in scól'a publica si se implenesca anii prescrisi pentru frecventare.

§. 21. Copii instruiti acasa suntu obligati a depune in fia-care anu esamenu inaintea invetiatorilor dela respectivele scóle publice locale.

Capu 7.

Despre scóle.

§. 22. Edificiale scolaria, care suntu a se zidí din nou, se se asiedie in locuri salubre, uscate; ele au se cuprinda unu spatiu cătu se pote mai intinsu. Salele se fia destulu de numeróse, largi, luminóse si lesne de aerisitu.

§. 23. Edificiale vechi au a se repará, dupa cătu va fi cu potintia, conformu conditiunilor din paragr. precedentu.

§. 24. Singuraticele incaperi se voru deosebí dupa seculu elevilor. Elevii de ambele secse potu petrece in aceeasi incapere numai pana la etatea de 10 ani.

§. 25. O clase pote se contine celu multu 80 de elevi, calculandu-se pentru fia-care elevu unu spatiu dela 8—12 urme patrate.

§. 26. Fia-care comuna romana ortod.-resar. e indatorata a radicá pre spesele sale in locu unu edificiu scolariu corespundiendu conditiunilor din §. 22.

§. 27. Fia-care comuna e obligata a inzestrá scól'a cu totu feliulu de midilóce de invetiamentu, precum suntu globurile, chartele, tabelele, spongiile, creta s. c. l. in numeru suficientu.

§. 28. Fia-care comuna e tienuta a cumperá carti si alte recvisite de scrisu pre sém'a copiilor seraci.

§. 29. Fia-care comuna e indatorata se pórte grige de salarisarea invetiatorilor.

§. 30. Spre acoperirea diferitelor cheltueli comun'a bisericésca e indreptatita a pune unu aruncu seau o contributiune pre toti locuitorii sei. (Acestu aruncu inse nu pote preste 5% din contributiunea directa, ce se dà statului).

Capu 8.

Fondurile scolaria.

§. 31. Tóte comunele, care intretienu scóle in sensulu prescriptiunilor de pâna aici, suntu obligate a intemeia fonduri scolaria fia in proprietati nemiscatórie, fia in bani gat'a, si a adauge dupa potintia aceste fonduri din anu in anu.

§. 32. Asemenea fonduri se potu intemeia si inmultí:

- din o parte de pamentu comunalu, fia de aratura, de fenatiu seau de pasiunitu;
- din contribuiri cu bani seau cu bucate din partea singuraticilor membri ai comunei;
- din donatiuni dela comune si dela particulari;
- din sum'a pedepselor pentru absentari.

§. 33. Fondulu scolariu nu se pote amesteca si confundá cu fondulu si averea bisericésca.

§. 34. Cu tóte acestea administratiunea fondului scolarui se pote incredintá totu epitropiei alese de sinodulu bisericescu pentru administratiunea averei bisericesci.

§. 35. Acele comune, cari nu dispunu de midilóce nici pentru a zidí si intretiené o scóla, nici pentru a intemeia unu fondu scolasticu, potu cere o subventiune anuala din fondurile archidiecesane.

Capu 9.

Autoritatîle scóelor poporale.

- Autoritatîle locale.

§. 36. In scóla si anume pre tempulu prelegerei, invetiatoriulu e singurulu conducatoriu responsabilu si prim'a autoritate in clasa respectiva.

§. 37. Tóte institutele de invetiamantu poporalu stau nemidilociu sub jurisdictiunea respectivei comune. Comun'a esercéza jurisdictiunea acést'a prin sinodulu si comitetulu parochialu si prin inspectorulu localu.

§. 38. Sinodulu parochialu se compune din toti membrii parochiei pre basea stabilita in stat. organicu. Sinodulu parochialu e prim'a autoritate scolarie in fia-care comuna; elu decide despre tóte afacerile mai importante ale scólei, alege invetiatori si determinéza salarisarea loru.

§. 39. Sinodulu parochialu alege din sinulu seu érasi dupa prescriptiunile stat. organicu unu comitetu parochialu, care se insarcinéza si cu portarea afacerilor curente ale scólei. Comitetulu parochialu are sa execuze hotaririle sinodului parochialu. Preotulu si invetiatorii locului suntu de a se privi totu-déun'a cá membrii ai comitetului parochialu in ceea ce privesce afacerile scolarie.

§. 40. Inspectorulu scolariu, care va fi preotulu locului, e indetoratu a supraveghiá frecventarea, prelegerile si preste totu portarea atâtu a elevilor, cătu si a invetiatorilor. Mai departe inspectorulu e organulu, care comunica cu autoritatatile mai inalte, representandu comun'a in afara. Facerea diferitelor reporturi totu in sarcin'a inspectorului cade.

b) Autoritatatile districtuale.

§. 41. Tóte institutele de invetiamantu poporalu ale unui districtu seu protopropiatu luate la olalta stau sub jurisdictiunea nemidilocita a respectivului districtu seu protopropiatu. Protopropiatulu esercéza acést'a jurisdictiune print'r'o representatiune alésa anume.

§. 42. Spre scopulu acest'a se alege, conformu stat. organicu, din partea protopropiatului unu sinodu protopopescu, care tiene căte o siedintia ordinaria pre fia-care anu. Pentru casuri de lipsa se potu tiené si siedintie estraordinarie. Sinodulu protopopescu are a se ocupá cu afacerile scolarie comune intregului protopropiatu, atâtu in ceea ce privesce invetiamantulu, cătu si in ceea-ce privesce fondurile scóleloru. Elu forméza totu de odata a dóu'a instantia in cestiuni de controversa ale singuratecelor comune.

§. 43. Din partea sinodului protopopescu se alege unu comitetu protopopescu dintre membri sinodali. Acestu comitetu aduce la deplinire decisiunile sinodului, éra pre de alta parte esecutéza dupa propri'a s'a hotarire totu felulu de afaceri, la care e autorisatu din partea sinodulu.

§. 44. Spre a administrá fondulu protopopescu, care dupa impregiurari se folosesce atâtu pentru scopuri bisericesci, cătu si scolarie, se alege o epitropia de doué persoane, cari inca facu parte din comitetulu protopopeşcu.

§. 45. Inspectoru scolariu preste totu protopropiatulu e protopopulu respectivului cercu. Elu presidéza siedintiele sinodului si ale comitetului protopopescu. Dupa o intielegere prealabila cu comitetulu protopopescu inspectorulu va intreprinde escursiuni prin protopropiatu spre a cercetá scólele si spre a se convinge despre sta-

rea loru. Inspectorulu, adeca protopopulu este totu de odata si organulu, care comunica atâtu cu autoritatatile districtuale, cătu si cu locurile mai inalte. Diferitele reporturi si conspective in trebile scolarie districtuale cadu in sarcin'a inspectorului districtualu.

c) Autoritatatile archidiecesane.

§. 46. Tóte institutele de invetiamantu poporale ale archidiecesei gr.-or. din Transilvani'a stau inmediatul sub jurisdictiunea archidiecesei. Archidieces'a esercéza acésta jurisdictiune prin corporatiumi si persoane alese.

§. 47. Spre acestu scopu archidieces'a alege conformu dispositiunilor din statut. organicu unu sinodu eparchialu, care in totu anulu tiene căte o siedintia, ocupandu-se pre langa afacerile bisericesci, si cu cele scolarie. Repórtele necesarie, atâtu cu privire la invetiamantu, cătu si cu privire la administratiunea scolaria, se voru asterne sinodului in fia-care siedintia, cá se se pót orientá in decisiunile sale.

§. 48. Consistoriulu archidiecesanu cá senatu scolasticu, aduce la indeplinire conclusale sinodului si reguleaza ori-ce afaceri, pentru care posiede autorisare din partea sinodului. Tóte repórtele dela inspectorii atâtu locali, cătu si districtuali trebuie se tréca prin consistoriulu archidiecesanu scolasticu, care va desbate asupr'a loru in siedintiele sale septemanarie.

§. 49. Archiepiscopulu presidéza siedintiele sinodului si ale consistoriului. In acésta evalitate e supremulu inspectoru alu tuturor scóleloru din archidiecesa si reprezentéza scól'a atâtu in launtru, cătu si in afara.

(Va urmá).

Varietati.

(O judecata solomonica). P. Z. comunica urmátori'a sentintia ingeniósa a unui rabinu jidovescu: Inainte de pascile jidovesci doi Jidovi din Bile'a se asocia la olalta a speculá cu gâsce ingrasiate. Unulu din ei, carele manipulá cu cass'a, bagă banii de pe o gâsca vînduta, fiendu toti de arama, in pântecele altei gâsce smulse; celalaltu Jidovu inse fură banii din gâsca, ceea ce provoca unu conflictu intre speculantii. Furulu negă fapt'a, ér companistulu, neșciindu ce se faca, se duse la rabinu. Acest'a i cită pre ambii inaintea sa si díse inculpatului se arunce toti banii sei marunti intr'unu pocalu cu apa; de se voru cufundá, e nevinovatu. Furulu suridiendu facu întocma; banii firesce se cufundara indata! „Am câstigatu“, díse triumfandu furulu. — „Hotiule!“ i strigă rabinulu revoltatu, căci pe deasupra apei se aratara stelutie de unsóre, dovéda, ca banii erau din pântecele gâscei.

Post'a redactiunei.

Dlui Liscanu in Csizér: Numerii dela 12 incóce Ti-s'a espedatu toti.

Dlui Nanu in Satulungu: Numerulu 5, reclamatu la 9 Martisoru, Ti-s'a tramesu deja la 12 ale acelei luni; binevoiesce a intrebá la posta!